

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

๑(๑)

ศึกษาอัตราและระยะเวลาที่เหมาะสมของสารฟอกฟันในการป้องกันกำจัดด้วงขมวน
ในอาหารทะเลแห้ง

สะสม พงษ์ศิริ

13 พ.ศ. 2546
171061

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา nabnที่

สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2546

ISBN 974-9604-63-6

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ปรากรุ่ม ประยุรวัตโน)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสุข ต่างทอง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ ชีวะพร)

กรรมการ

คณะกรรมการการสอบปากเปล่า

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ปรากรุ่ม ประยุรวัตโน)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสุข ต่างทอง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ ชีวะพร)

กรรมการ

(ดร.ศรีโฉน พุ่งเก้า)

กรรมการ

(ดร.สมศักดิ์ ลิลา)

กรรมการ

บันทึกวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการบันทึกวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศคุณปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาอย่างสูงในการให้คำปรึกษาซ่วยแนะนำแก่ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งกำลังใจที่ได้รับอย่างดีเยี่ยมจาก รองศาสตราจารย์ ประยูรรัตน์ ประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสุข เต่าทอง และรองศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ ชีวaphr กรรมการคุณวิทยานิพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ศิริโอม ทุ่งเก้า และดร.สมศักดิ์ ลิลา ซึ่งเป็นผู้แทนจากบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ให้สมบูรณยิ่งขึ้น
สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณชาติชาย พงษ์ศิริ คุณสมศักดิ์ พงษ์ศิริ และคุณศุภนี พงษ์ศิริ ที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุกเรื่องตลอดระยะเวลาของการศึกษา

สม พงษ์ศิริ

40910435 : สาขาวิชา : ชีววิทยา ; กศ.ม. (การศึกษาทางบัญชีต)

คำสำคัญ : อัตรา / ระยะเวลา / พอสฟีน / การป้องกันกำจัด / ด้วยขมวน

שם พงษ์ศิริ : การศึกษาอัตราและระยะเวลาที่เหมาะสมของสารฟอสฟีนในการป้องกันกำจัดด้วยขมวน (*Dermestes maculatus De Geer*) ในอาหารทะเลแห้ง (STUDY ON DOSAGE RATES AND SUITABLE EXPOSURE PERIOD OF PHOSPHINE TO CONTROL THE HIDE BEETLE (*Dermestes maculatus De Geer*) IN DRIED SEA FOOD). อาจารย์ที่ปรึกษา : ปรากร ประยูรรัตน์, วท.ม. (กีฏวิทยา) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : เพ็ญสุข เต่าทอง, Ph. D. (Entomology) 78 หน้า. ISBN 974-9604-63-6

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราและระยะเวลาที่เหมาะสมของสารฟอสฟีนในการป้องกันกำจัดด้วยขมวน (*Dermestes maculatus De Geer*) ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง โดยใช้ฟอสฟีนที่อัตรา 1, 2, และ 3 กรัมต่อหนึ่งกรัมบาก - เมตร ระยะเวลาในการรอม 24, 48, และ 72 ชั่วโมง ทำการทดลองในห้องปฏิบัติการแมลงภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยบูรพา อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 80.78 % พบร่วมกับฟอสฟีนที่ความเข้มข้นทุกอัตราให้ผลดีในการกำจัดขมวนทุกระยะของการเจริญเติบโต คือ ระยะไข่ หนอนระยะที่ 1 หนอนระยะที่ 3 หนอนระยะที่ 5 หนอนระยะที่ 7 ระยะดักแด้ และระยะตัวเต็มวัย โดยใช้เวลาในการรอมตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป ทำให้แมลงตายได้ 100 % โดยใช้ไม่สามารถฟอกออกเป็นตัวอ่อนได้ และดักแด้ไม่สามารถเจริญเป็นตัวเต็มวัยได้ เช่นกัน

40910435 : MAJOR : BIOLOGY ; M.Ed. (EDUCATION)

KEY WORD : DOSAGE / EXPOSURE PERIOD / PHOSPHINE / HIDE BEETLE / DRIED SEA FOOD

SASOM PONGSIRI : STUDY ON DOSAGE RATES AND SUITABLE EXPOSURE PERIOD OF PHOSPHINE TO CONTROL THE HIDE BEETLE (*Dermestes maculatus* De Geer) IN DRIED SEA FOOD. THE ADVISOR : PRAGROM PRAYOONRAT, M.S., PENSOOK TAUTHONG, Ph. D. 78 P. ISBN 974-9604-63-6

Study on dosage rates and suitable exposure periods of phosphine to control the hide beetle, *Dermestes maculatus* De Geer was investigated in the laboratory at the Biology Department, Burapha University, Bangsaen. The hide beetles were cultured on dried fish at 29.24° C and 80.78 % RH. There were 4 treatments and 3 replications per treatment. The treatments differed in rate of fumigant application with rates of dosage concentrations being 0, 1, 2, and 3 grams of phosphine per cubic meter. Seven stages of the test insect were : egg, 1st instar larva, 3rd instar larva, 5th instar larva, 7th instar larva, pupa and adult. After exposure period of 24, 48, and 72 hours, the insects were removed from the fumigation chambers and their mortality was tabulated.

The results showed that phosphine at all dosages were effective against all stages of the hide beetle at 24 hours. This suggests that the dosage of one gram phosphine per cubic meter was adequate to kill all stages of the hide beetle at 24 hours of exposure. The larval and adults were also susceptible to phosphine. The treated egg and pupae which are generally the most tolerant stages could not develop or emerge.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา	2
ความสำคัญของการศึกษา	2
สมมติฐานของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
สถานที่ทำการศึกษา	3
ระยะเวลาทำการศึกษา	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
การจัดหมวดหมู่ของข่าว	4
รูปร่างลักษณะทั่วไปของข่าว	5
ความสำคัญและลักษณะการทำลายของข่าว	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
งานวิจัยเกี่ยวกับข่าว	7
การใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชเกษตร	12
สารเคมี phosphine	13
อาการของผู้ที่ได้รับพิษจากแกสฟอสฟีน	14

บทที่	หน้า
การปฐมพยาบาล	15
เครื่องมือที่ใช้ในการรอม (tarpaulin fumigation)	15
การเตรียมการก่อนรอมยา	15
ขั้นตอนการรอมยา	16
อัตราของสารรวม	17
วิธีปฏิบัติเมื่อครบกำหนดการรอม	17
คำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัย	17
มาตรฐานบังคับในการปฏิบัติการรอมของกองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	17
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้สารฟอสฟิน	18
 3 วัสดุอุปกรณ์ และวิธีดำเนินการศึกษา	25
วัสดุอุปกรณ์	25
วิธีดำเนินการศึกษา	26
วิธีทำการทดลอง	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
 4 ผลการทดลอง	29
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
อภิปรายผล	34
สรุปผล	35
ข้อเสนอแนะ	35
 บรรณานุกรม	36
ภาคผนวก	43
ภาคผนวก ก	44
ภาคผนวก ข	66
ประวัติย่อของผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของมวนระยะไข่ที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78%)	30
2 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของหนอนมวนระยะที่ 1 ที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและ ระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78 %)	30
3 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของหนอนมวนระยะที่ 3 ที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและ ระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78 %)	31
4 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของหนอนมวนระยะที่ 5 ที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและ ระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78 %)	31
5 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของหนอนมวนระยะที่ 7 ที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและ ระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78 %)	32
6 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของมวนระยะตักเตี้ยที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและ ระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78 %)	32
7 แสดงเปอร์เซ็นต์การตายเฉลี่ยของมวนระยะตัวเต็มวัยที่ถูกกรรมด้วยสารฟอสฟีน ในอัตราและ ระยะเวลาต่าง ๆ (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.24 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80.78 %)	33
8 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตัวรวมสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการทำลายของตัวง่มวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะไข่ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	45

ตารางที่

หน้า

9 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 1 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	46
10 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 3 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	47
11 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 5 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	48
12 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 7 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	49
13 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะดักแด้ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	50
14 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะตัวเต็มวัยที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	51
15 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 72 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของตัวงูมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะไข่ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.57 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 80 %)	52

ตารางที่

หน้า

16 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 1 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	53
17 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 3 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	54
18 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะ เวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 5 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	55
19 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 7 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	56
20 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะดักแด้ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	57
21 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะตัวเต็มวัยที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	58
22 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟีนในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 48 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะไข่ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 28.67 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81 %)	59

23 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 1 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.5 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81.33 %)	60
24 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 3 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.5 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81.33 %)	61
25 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 5 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.5 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81.33 %)	62
26 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> บนอนระยะที่ 7 ที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.5 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81.33 %)	63
27 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะตักเตี้ยที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.5 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81.33 %)	64
28 ประสิทธิภาพการทำลายของสารฟอสฟินในตู้ร่มสารขนาด 1 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลา 24 ชั่วโมง ต่อจำนวนการตายของด้วงขมวน <i>Dermestes maculatus</i> ระยะตัวเต็มวัยที่ทำลายอาหารทะเลแห้ง (อุณหภูมิเฉลี่ย 29.5 องศาเซลเซียส ความชื้นเฉลี่ย 81.33 %)	65

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ลักษณะตัวเต็มวัยขมวน	4
2 แสดงการผสมพันธุ์ของขมวน	67
3 ไข่ขมวน	67
4 ลักษณะทั่วไปของขมวน	68
5 หนอนระยะที่ 1 - 7	69
6 หนอนระยะที่ 7 กำลังเข้าดักเดี้ย	69
7 ดักเดี้ย	70
8 ขมวนตัวเต็มวัยเพศผู้และเพศเมีย	70
9 ลักษณะส่วนท้ายด้านล่าง (ventral) ของขมวนเพศผู้ที่มีจุดสีน้ำตาล 2 จุด	71
10 อาหารทะเลแห้งจากตลาดที่มีด้วงขมวนเข้าทำลาย	71
11 อุปกรณ์การแยกแมลง และสารอุดมเนียมฟอกไฟฟ์	72
12 “ปลาwang” อาหารที่ใช้เลี้ยงขมวนเพื่อการทดลอง	72
13 กล่องเพาะเลี้ยงแมลงในห้องปฏิบัติการ	73
14 การจัดวางกล่องภายในตู้ร่มสาร	73
15 ลักษณะของสารอุดมเนียมฟอกไฟฟ์ก่อนทำปฏิกริยากับไอน้ำในอากาศ ได้แก่ฟอสฟีน慢่าแมลง	74
16 ลักษณะของเต้าที่เหลือจากปฏิกริยาภายนอกหลังการรวม	74
17 ไข่ขมวนที่ตรวจเช็คหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 7 วัน	75
18 เปรียบเทียบลักษณะไข่ของขมวน	75
19 ลักษณะการตายของหนอนขมวนหลังการทดลอง 14 วัน	76
20 ลักษณะการตายของดักเดี้ยหลังการทดลอง 14 วัน	76
21 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการตายของด้วงขมวนตัวเต็มวัย	77